

Desuden have vi i god Samklang med denne Forhøjelse af Daglønnen tiltraadt en Forhøjelse af Politilønningerne paa de militære Budgetter af 12,110 Kr., og endelig ligeledes i Samklang hermed er der en Forhøjelse paa Vedligeholdelseskontoen for Nyboder, idet det har vist sig umuligt at faa Vedligeholdelsen udført for det samme Beløb som tidligere, da ikke blot Daglønnen, men ogsaa Materialernes Pris er gaaet i Vejret. Forhøjelsen er 10,000 Kr. Til sammen bliver det Forhøjelser af 109,836 Kr. De to her nævnte Forhold frembringe en samlet Forhøjelse af 320,344 Kr. 90 Øre. Jeg nævnte før, at Forhøjelsen fra i Fjor til i Aar er 265,035 Kr. 69 Øre; i Virkeligheden er der altsaa, naar man bortser fra de to Forhold, jeg har nævnt, en Nedsættelse paa Budgettet ud over i Fjor af 55,309 Kr. 21 Øre. Det kan gerne være, at en saadan Opremsning af Tal kan blive noget trættende for ærede Medlemmer; jeg tror imidlertid, at det har sin Betydning at faa dem frem i Aar som tidligere. Men efter at jeg nu har nævnt dem, skal jeg fremsætte nogle mere almindelige Betragtninger angaaende Behandlingen af disse Budgetter, inden jeg gaar over til at omtale selve de stillede Ændringsforslag og de Samraad, som findes nærmere omtalt i Betænkningen.

Med Hensyn til Behandlingen af disse Budgetter er Venstre gaaet frem efter samme Fremgangsmaade i Aar som de foregaaende Aar, og denne Fremgangsmaade er jo den, at vi foreslaa bevilget, hvad der kan kræves ifølge de bestaaende Love og ifølge de tidligere paa Finansloven indgaaede Overenskomster. Ganske vist ere vi i Aar gaaede til en noget yderligere Nedsættelse af Hensyn til, at Ministeriet i Sommer har forsynet sig med Ammunition og med noget Lysmateriel, men Fremgangsmaaden har ellers i øvrigt været den samme som tidligere. Jeg skal her nævne, hvad jeg alt tidligere har sagt de foregaaende Aar, at Venstre kræver en Ordning af vort Forsvarsvæsen og er villigt til at forhandle om en saadan Ordning. Men denne Forhandling kan ikke finde Sted ved Finanslovbehandlingen, der maa særlige Overvejelser til. Ved saadanne maa det afgøres, om navnlig Landbefæstningen skal opretholdes eller ikke, og paa det Grundlag, man vælger, maa Ordningen udføres. Efter min Mening har vor Hær og Flaade tre Opgaver. Den første er at repræsentere den udøvende Magt. Dernæst have de en politimæssig Opgave, og naar jeg nævner dette, tænker jeg ikke mindst

paa vor Flaade, som skal holde Orden i vore Farvande. Endelig have Hær og Flaade en mere forsvarsmæssig Opgave. Disse tre Opgaver maa vort Forsvarsvæsen sættes i Stand til at fyldestgøre paa den Maade, som man med Rimelighed kan kræve af et lille Folk, naar Hensyn tages til dets Evne baade i den ene og den anden Henseende, og her maa man ogsaa tage Hensyn til Folkets finansielle Evne. Vi have jo, tror jeg man kan sige, i de senere Aar her i Landet fra alle Sider arbejdet hen til Enighed om, at Danmark skal holde sig strengt neutral. For en Del Aar siden hørte vi endnu — særlig fra Højres Side — at Danmark bør bevare sin Handlefrihed, og herved forstod Højre, at vi burde stille os saaledes, at vi skulde slutte os til en eller anden Magt i et vist givet Øjeblik, slutte Alliancer eller noget saadant. Men som sagt i flere Aar have vi arbejdet henimod, at Danmark skulde holde sig strengt neutral, ikke blande sig i andre Magters Stridigheder, men holde sig fuldstændig uden for disse, idet vi intet godt have at vente os af at blande os ind i Stridigheder med andre Magter. Men endnu høres der fra flere Sider, og navnlig fra Højres Side, saadanne Udtalelser som, at vi maa dog kunne indrette os saaledes, at vi kunne værne vor Neutralitet. Jeg tror, at der i en saadan Udtalelse fra Højres Side endnu ligger et Fejlsyn. Jeg tror, at der her er noget, som Højre maa se paa paa en anden Maade, inden vi komme til en sund Opfattelse af vort Lands hele Stilling. Vi kunne nemlig ikke værne vor Neutralitet, og vi maa gøre os klart, at det ikke kan nytte, at vi ville gøre det, vi maa ikke bilde os noget saadant ind. Vor Neutralitet kan blive krænket af en os ganske overlegen Magt, og selv om vi saa have rustet os af al vor Evne, ja endogsaa over Evne, vil det dog ikke være muligt for os nogen Sinde at afvise en saadan Krænkelse af vor Neutralitet, eller slaa et saadant Angreb tilbage. Nej, hvad vi kunne gøre og ogsaa bør gøre, er, at vi have vore Sager saaledes indrettede, at vi maa kunne *konstatere* vor Neutralitet, at vi alvorlig maa kunne konstatere det Retsbrud, som finder Sted, naar en fremmed Magt krænker vor Neutralitet. I øvrigt er der intet andet for os som et lille Land at gøre end at appellere til de øvrige Magter, som dog til syvende og sidst ikke kunne staa sig ved, at Uretten skal gaa for Ret over for et lille Land. Deri er der dog til syvende og sidst nogen Trøst for en